

Welkom door ouderling van dienst
Zingen: **Lied 139 (Hemelhoog)**
Stil gebed, votum en groet
Zingen: Psalm 24:2,3
Gebod van God
Zingen: Psalm 27:5
Gebed om verlichting van de Heilige Geest
Schriftlezing: Lucas 2:21-40
Gesprek met kinderen
Zingen: **Lied 564 (Weerklank)**
Verkondiging **Trouw zijn wordt beloond!**
Zingen: **Lied 270 (Hemelhoog)**
Dankgebed en voorbede
Inzameling van de gaven
Zingen: **Psalm 33:7,8 (NB)**
Zegen

Gemeente van Christus,

1. De aanhouder wint

We kennen allemaal wel spreekwoorden als: 'De aanhouder wint' of 'oefening baart kunst' of zoals een leraar op de lagere school altijd zei: 'geduld is een schone zaak, en geeft met mensdom veel vermaak'. In al die spreekwoorden zit de gedachte dat je om iets te kunnen bereiken, je moet doorzetten. Als je een muziekinstrument speelt, dan moet je toonladers oefenen, je leert steeds weer nieuwere dingen die moeilijker zijn, grepen, toetscombinaties, muziek. Maar door te oefenen, door vol te houden, krijg je het na verloop van tijd wel onder de knie. Oefening baart kunst. Of als je van 3D-puzzels houdt, dan kost dat moeite en proberen, maar als je blijft oefenen, zal het je zeker gaan lukken. De aanhouder wint. Als je op weg bent om een berg te beklimmen, dan moet je afzien, doorzetten, maar als je dan op de top staat, is er het wijde uitzicht. Moeite wordt beloond.

Zo is het natuurlijk bij veel dingen in het leven zo, bij je studie of werk. Een lastig tentamen, een ingewikkeld project, dat vraagt om inzet, volharding, leren met tegenslagen om te gaan, en ondanks dat, toch doorzetten. In het vertrouwen dat je inzet en volharding worden beloond.

In de Bijbel is volharding ook echt iets wat bij het geloof hoort. Geloven in de Heere Jezus is iets van de lange adem. Van volhouden. Van

trouw zijn. Van afzien soms. Van dingen doen die soms tegen je gevoel ingaan, maar die God wel van je vraagt. Daarom kom je zo vaak aansporingen tegen om te volharden en niet op te geven. De aanhouder wint.

2. Trouw zijn loont de moeite

Weet u, Lucas legt daar vanmorgen de vinger bij. In het bijbelgedeelte dat aan de orde is, maakt hij dat heel duidelijk. Ik wil u even meenemen naar de Bijbel en laten zien hoe hij dat gedaan heeft. In de verzen 21 t/m 24 vertelt hij dat Jozef en Maria met het Kind dat zij ontvangen hebben naar de tempel gaan. Ik kom er zo nog op terug, maar twee keer staat er dat zij dit doen volgens de wet van Mozes. En in vers 39 komt hij er nog een keer op terug: 'Toen zij alles volbracht hadden wat er volgens de wet van de Heere gedaan moest worden, keerden zij terug naar Galilea, naar hun stad Nazareth'. Dit vers is de afsluiting van het gebeuren in de tempel.

Lucas tekent Jozef en Maria als gehoorzame Joden. Ondanks de moeilijke tijd waarin zij leven. Het zijn de dagen van de wrede koning Herodes. De Romeinen zijn in het land. Ook geen lieverdjes. Het volk is niet vrij. Maar Jozef en Maria zijn trouw aan de wet van God. Zij doen precies zoals God van hen vraagt. Lucas laat zien dat die trouw wordt beloond. Want als zij de gang naar de tempel maken, stuurt God door zijn Geest Simeon en Hanna naar hen toe. Zij ontvangen woorden van God en worden door Simeon gezegend. Daarmee zegt Lucas tegen Theofilus en tegen ons als lezers: let op, trouw zijn wordt beloond. Zomaar, onverwacht kan God tot je spreken. Geloven is niet gemakkelijk. Wij ervaren dat extra in deze corona-tijd. Nu we zo op onszelf worden teruggeworpen. Maar de aanhouder wint. Blijf volhouden, want God ziet naar je om. En dat geldt niet alleen Jozef en Maria, maar ook Simeon en Hanna wordt gezegend. Ook zij hebben al die jaren volgehouden. Ze zijn oud, maar niet koud. Ze hebben het met de beloften van God gewaagd, en worden niet beschaamd: ze staan oog in oog met de beloofde Redder. Trouw zijn wordt beloond. God zegent de gehoorzaamheid.

Laten we vanmorgen even wat meer inzoomen

op wat er daar in de tempel gebeurt. 1. Wat doen Jozef en Maria precies? 2. Wat zegt Simeon tegen ze en hoe komt hij daar zo bij? En 3. wat wil God ons door het voorbeeld van Hanna zeggen?

3. Wat Jozef en Maria doen in de tempel

Als trouwe Joden besnijden Jozef en Maria Jezus na acht dagen. Bij elke zoon gebeurde dat. Ook Jezus is besneden. Net als alle andere jongens uit het volk. Ook hierin zien we dat Jezus helemaal aan de mensen gelijk is geworden. Hij had dat teken niet nodig om bij God te horen, maar onderging het wel. Jezus wilde in alle opzichten – uitgezonderd de zonde – een zijn met zijn volk. Deze eenwording is onderdeel van zijn reddingsplan. Na de besnijdenis wordt Jezus meegenomen naar de tempel. In vers 22 staat: ‘om Hem de Heere voor te stellen’. In het OT moest elke oudste zoon, de eerstgeborene, gewijd worden aan de dienst aan God. Elke oudste zoon was bestemd voor de priesterdienst. Later is deze taak door de stam Levi overgenomen, en hoefde de oudste zonen niet langer in de tempel te dienen. Families moesten een geldbedrag betalen en een offer brengen om hun kind van die plicht ‘los te kopen’. Jezus wordt als eerstgeborene en oudste zoon gewijd aan God. Hij zal God als priester gaan dienen. Niet in de tempel dat deden de Levieten, maar door als priester zijn leven zelf te geven als offer ter verzoening.

En dan wordt het offer gebracht voor de reiniging. Twee duiven. Dat was het offer voor arme mensen. In vers 22 staat niet zoals in de HSV ‘de dagen van haar reiniging (Maria), maar van hun reiniging (Maria en Jezus), van hun beide dus. De periode van reiniging duurde 40 dagen bij een zoon. Die tijd kreeg een vrouw van God om te herstellen. Daarna moest zij een offer brengen in de tempel. Waarom een offer? Dat had met het kind te maken. David noemt het later in een psalm: ‘in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen’. In de geboorte geeft je je zondige natuur door aan de volgende generatie. Kinderen zijn een koekje van eigen deeg. Daarom was er een offer nodig ter verzoening. Om voor dat aspect van

zonde doorgeven God vergeving te vragen. Een indrukwekkend gebeuren dus. Er zit een diep besef in dat je als ouder je kind laat delen in je eigen zondige natuur. Dat kun je niet aan een baby natuurlijk niet af zien, maar het komt er vanzelf wel uit. Daarom dus een offer. Bijzonder ook hier weer, dat Jezus dit offer helemaal niet nodig heeft. Hij is de enige zonder zonde, maar hij ondergaat het allemaal wel. Zo maakt Hij zich met ons een. Een Redder die ons van binnenuit gaat redden.

Jozef en Maria – tot drie keer toe lezen we dat – doen wat God in de wet vraagt. Ze zijn gehoorzaam. En zo worden ze door God gezegend. De gewone gang wordt onderbroken. God laat zijn oog op hen vallen. Hij stuurt Simeon en Hanna naar hen toe om hen te bemoedigen. Ik vind dat zo mooi.

Het is alsof Lucas tegen ons zegt: dat kan je dus ook overkomen. In de gewone gang, naar de kerk, lezen van de Bijbel, op de kring, bij het zingen, dat een woord van God naar je toekomt, een tekst, een lied, een woord dat je bijzonder raakt, wat je juist zo nodig hebt in deze sombere dagen. God zegent trouw en gehoorzaamheid. Het enige wat je moet doen is volhouden. Gaat soms tegen je gevoel in, maar de aanhouder wint. Volhouden – in het luisteren naar God, lezen van de Bijbel, in het gebed – loont de moeite.

4. Simeon

Hoe komt die bemoediging naar ze toe? Via Simeon en later via Hanna. Op een wonderlijke manier vlecht God de levens van Jezus, Jozef en Maria, en van Simeon en Hanna, samen. Drie generaties staan daar. Ze worden allemaal door God gezegend.

Allereerst is daar Simeon. Hij neemt het kind in zijn armen. Een oude man die een kind op zijn arm draagt. Wie draagt nu wie?

‘Mijn ogen hebben uw zaligheid gezien’, zegt hij. Simeon ziet in dit Joodse kindje de ‘Verlosser’ van Israël. Simeon begroet hier namens de rest van Israël de Messias. In de armen van het oude verbond ligt de oprichter van het nieuwe verbond. Hij die gekomen is om Israël te verlossen van al haar ongerechtigheden. Het Kind is voor Simeon

het zichtbare bewijs dat God trouw is. Hij is zijn volk niet vergeten.

Daarom zingt Simeon. Nú, ik Jezus heb gezien, kan ik heengaan. De Redder die mij verlost uit de banden die mij knelden. Nú kan ik eindelijk op heengaan, ik heb het heil van God gezien. Simeon heeft de Redder in zijn armen. Hij houdt Jezus vast om Hem nooit meer los te laten. Ik laat Hem nooit meer los, want Hij laat mij nooit meer los. Dit te weten is voor hem genoeg. Zijn diepste levenswens wordt hier vervuld.

Gemeente, dat is voor ons hoop ik toch niet anders, dat het onze diepste wens is om Jezus te kennen? Wat door Hem te kennen, krijgt mijn leven een vast fundament. Wat is mijn enige troost? Dat ik het eigendom ben van mijn getrouwe Heiland, die zijn leven voor mij gaf. In Jezus strekt God zich naar ons uit om ons te omarmen. En omarmen kun je er maar een. God heeft zijn Zoon uit zijn armen gehaald en naar de wereld gestuurd ons te kunnen omarmen. Ik mag u en jou daartoe aansporen, om je door deze God te laten omarmen. Dan kun je heengaan in vrede. Dan kun je leven met vrede in je hart.

Wat Simeon zegt is heel persoonlijk. Dat hoort bij het geloof. Tegelijk richt de Geest Simeon's blik ook heel ver vooruit: Gods heil zal tot een licht zijn voor de heidenen en tot heerlijkheid voor Israël. Jezus is gekomen als de Messias van Israël en de Redder van de volkeren. God heeft heel de wereld op het oog. Via Israël gaat het naar de volkeren. Want heel de wereld moet weten dat God niet veranderd is en zijn liefde als een lichtstraal doordringt in de duisternis. In een tijd die zo donker is heeft God een licht ontstoken, dat nooit meer dooft.

Jozef en Maria zijn verwonderd. Ze ontvangen hier opnieuw een puzzelstukje van God over het leven van Jezus. God spreekt door Simeon heen en geeft ze een geweldige bemoediging.

Zo werkt God heel vaak. Gods Geest gebruikt het Woord om tot ons te spreken. Soms schakelt Hij mensen in, die net als Simeon een boodschapper van God mag zijn.

Opvallend is de grote rol van de Heilige Geest. Die keer wordt Hij genoemd. Simeon leeft

dicht bij de Heere. Gods Geest kon veel aan hem kwijt. Als antwoord op zijn gebed, kreeg hij een openbaring. Dat hij oog in oog zou staan met de Messias. Bijzondere bemoediging is dat. Als God zulke woorden spreekt, vergeet je dat nooit meer.

Ik weet van ouders die dergelijke woorden ook hebben ontvangen over hun kind. Die woorden koester je in je hart. Je herinnert de Heere eraan. Ze zijn in tijden van zorg en moeite vaak tot grote steun.

[Chili en later profetie over mijn leven, uitgekomen en bezig uit te komen]. God is zo genadig.

Wat hier gebeurt, lijkt sterk op een vorm van ministry-gebed. Simeon mag door de Heilige Geest woorden van God doorgeven. Dat is wat er soms in gebed ook gebeuren mag. Een heilig moment. Zo zegent en bemoedigt God Jozef en Maria.

Aan het slot krijgt Maria nog een extra woord mee. Het lijkt een dissonant. Jezus is niet zomaar een kind. Hij zal tot een val en een opstanding van velen zijn in Israël. En dat zal Maria pijn doen. Een zwaard door haar ziel. Dat is diep van binnen.

Mensen zullen zich aan Hem ergeren en over Hem vallen. Mensen zullen zich aan Hem gewonnen geven en opstaan tot een eeuwig leven. Jezus dwingt tot een keuze. Mag Ik je Redder zijn, je Vriend, je Heiland. Aanvaard je mijn liefde of ga je je eigen weg?

In Jezus geloven en Hem volgen is het beste dat je kunt doen, maar het is niet een gemakkelijke weg. Het gaat van de kribbe naar het kruis. Maar dat is de weg naar het leven.

5. Hanna

En dan is daar Hannah. Van haar zijn geen woorden overgeleverd. Ze komt erbij staan. Ze beleed eveneens de Heere. Ze voegt zich bij wat gezegd is. Ze beaamt het woord dat God via Simeon gesproken heeft. Ook dat is belangrijk. Dat de woorden van God bevestigd worden.

Simeon en Hanna. Twee vertegenwoordigers van het Oude Verbond. Simeon vol van de

Geest. Hanna leeft als profetes dicht bij het Woord van God. Twee vertegenwoordigers. De Geest en het Woord, beide omarmen het Kind dat gekomen is.

6. Wat nemen we mee?

a. Hoe donker de tijd ook is, hoe moeilijk je geloven in Jezus misschien vindt, God zegent trouw, volharding en gehoorzaamheid. In het Bijbellezen en gebed. In het bezoeken van of kijken naar diensten, hoe lastig dat in deze tijd ook is. Van Lucas leren we dat God ons ziet en zomaar ons kan aanraken met zijn woorden en door Zijn Geest.

b. Simeon en Hanna, een oudere generatie. Het is niet hoe ouder, hoe kouder. Maar ze zijn beiden vurig van geest. Ze zijn erbij op het juiste moment. Wat is het geheim van hun leven? Drie dingen:

1. Ze hielden het vol dankzij de heilige Geest. Die het vuur van het geloof levend hield. Die tot hen sprak.

2. Dankzij het Woord. Dicht leven bij het woord geeft dat de Geest veel woorden heeft om tot je te spreken.

3. Ze spreken met anderen over de verlossing. Ze zijn niet alleen, maar delen in de gemeenschap met anderen. Zo is de kerk ook bedoeld. De club. De vriendengroep. Blijf het contact met anderen zoeken.

c. De woorden van de oude Simeon zijn voluit verkonding. Jezus is de Heiland van de wereld en onze Redder. Niet gekomen om ons te laten vallen, maar ons te laten opstaan in een nieuwe leven. Omdat hij verzoening voor onze zonden deed. Omdat Hij de weg naar de Vader heeft gebaad.

Laten we daarom de Heere Jezus hartelijk lief hebben en ons door Hem omarmen; en trouw zijn aan het Woord en de dingen van Gods koninkrijk. Dan zal het heil, de zaligheid ons niet ontgaan. Beloofd is beloofd. Amen.